

**PRINCIPII DE ADMINISTRARE
A VALORILOR INCREDINTATE DE
DUMNEZEU OMULUI**

SAU

**CREȘTINUL
RESPONSABIL**

Eu sunt cel ce sunt (Exod 3:13-14)

Existenta in sine inseamna ca Dumnezeu nu are nevoie de nimic si nu depinde de nimeni.
Suficienta de sine inseamna ca Dumnezeu nu are nevoie de nimic si nu depinde de nimeni.
Vesnicia inseamna ca a existat dintotdeauna, exista, va exista si este totdeauna acelasi care nu se schimba.

Din aceste adevaruri deriva cele doua calitati care ne intereseaza in domeniul ispravniciei.

1. Suveranitatea (dreptul de a face ceea ce vrea) fiind mai presus de toate persoanele, lucrurile si locurile. Psalmul 24:1; Deuteronom 10:14; Isaia 40:15-17;
2. Autoritatea (dreptul de a porunci) avand totul sub controlul si indrumarea Sa.

Acestea ar trebui sa provoace un sentiment de siguranta.

Ispravnicie-administrare

-modul in care o persoana administreaza ceea ce a primit de la Dumnezeu.

1. Relatia lui Dumnezeu cu ceea ce detinem

- a. Dumnezeu este proprietarul tuturor lucrurilor
- b. Dumnezeu este izvorul tuturor lucrurilor
 - al bogatiilor
 - al talentelor
 - capacitatii de munca
 - al vietii
 - a tot ce avem

2. Relatia noastra cu ceea ce detinem

- a. Darurile si insusirile sa le folosim
- b. Timpul trebuie folosit cu credinciosie fiind constienti ca este trecator
- c. Bogatiile si posesiunile noastre

Ispravnic

In Vechiul Testament = om pus peste casa cuiva (economul casei) Geneza 43:19 si Geneza 44:4

In Noul Testament sunt folosite 2 cuvinte.

-epitropos (Matei 20:8; Galateni 4:2) = o persoana careia i-a fost incredintata grija sau onoare; un tutore
-oikonomos (Luca 16:2-3; 1Corinteni 4:1-2; 1Corinteni 9:17; Tit 1:7; 1Petru 4:10; Efeseni 3:2; Coloseni 1:23) = un administrator sau supraveghetor

format din 'oikos' = cota si 'nemo' = a imparti, a administra

Acest cuvint descrie functia de responsabilitate delegata, adica responsabilitatea crestinului data de catre Dumnezeu prin insusi Cristos.

Creștinii sunt partasi la domnia lui Cristos asupra lumii, iar ispravnicia este insarcinarea atribuita fiecareia in parte.

Ispravnicia incredintata omului de-a lungul istoriei

1. **Ispravnicia omului creat** (Geneza 1:28-29, 2:15-17) – o perioada foarte scurta
 - sa populeze pamantul
 - sa supune pamantul si sa stapaneasca tot ce este pe el
 - sa manance fructe, legume, cereale
 - sa lucreze gradina, sa o pazeasca (gradina era caminul omului)
 - sa nu manance din pomul oprit

În această ispravnicie omul a fost lăsat să-și hotărască loialitatea și starea spirituală. Omul nu a ascultat și Dumnezeu a acționat cu judecata, izgonirea din grădina și blestemul.

2. Ispravnicia omului cazut (Geneza 3:16 și 4:7; 4004-2348 î.Hr)

Omul a pierdut 2 proprietăți :

- grădina
- stăpânirea peste întreg pământul

Iar la celelalte responsabilități se adaugă:

- a-și castiga existența din pământul blestemat
- avea acces la Dumnezeu printr-o jertfă
- avea responsabilitatea de a face binele (Geneza 4:6-7)

În această ispravnicie omul nu a ascultat; natura sub dominația celui rău s-a stricat, iar Dumnezeu a acționat prin nimicire – potop.

3. Ispravnicia omului guvernat (Geneza 9:1-7; 2347-2167 î.Hr)

Un nou început pentru rasa umană.

- să repopuleze pământul
- să stăpânească pământul învingându-l pe Diavol
- să manance și carne (fără sânge)
- să exercite pedeapsa capitală pentru delictelor capitale (Geneza 9:5-6) evitând anarhia și pericolul dispariției (ceea ce a fost completat mai târziu cu autoritate –Romani13).

Omul nu a ascultat, dorind să ignore stăpânul și să-și facă el un nume, să se privatizeze (turnul Babel).

Dumnezeu a acționat risipindu-l pe fața pământului (Geneza 11:10, Geneza 10:21 și împărțirea pământului Geneza 10:25)

4. Ispravnicia patriarhilor (Avraam, Isaac și Iacov – Geneza 12, Geneza 46; 2166-1445 î.Hr)

- să nu-și lipească inima de locuri și lucruri – “ieși din Ur, din cetăți”
- să umble înaintea lui Dumnezeu
- să împlinească poruncile Domnului

Omul se face vinovat de neascultare, ceea ce va duce la sclavia Egipteană a urmașilor lui Iacov.

5. Ispravnicia legii mozaice (Exod 20:1-7; 1145 î.Hr – 30 î.Hr)

A treia ispravnicie a continuat să fie valabilă pe pământ (Romani 2), dar poporului Israel i-a fost incredintată o altă ispravnicie.

- legile morale (Exod 20:1-7)
- legile civile (Exod 21:1 –23:13)
- legile religioase (Exod 23:14-19; Levitic 1:27)
- reglementări suplimentare (Numeri 5, 6, 9, ... 30)

613 legi importante în iubirea de Dumnezeu și de aproapele.

Nimeni în afara de Isus nu a păzit legea care de fapt în sine purta pedepsele.

6. Ispravnicia harului –tuturor oamenilor- (Tit 2:11-13; 30 î.Hr.)

- îndatorirea celor nemantuiți care aud Evanghelia să se supună
- îndatorirea celor mantuiți să răspundă ce spune Noul Testament

7. Ispravnicia domniei lui Hristos (1000 ani)

- oamenii vor primi îndrumări direct de la Isus
- nu vor fi ispitiți de la Diavol

Un ispravnic (un administrator) trebuie să știe pentru cine lucrează; care este stăpanul.

Nu lucrează pentru el însuși.

Idea de stăpanire (falsă) înseamnă puterea de a împiedica pe altul să posedă sau să folosească ceea ce considerăm că ne aparține. Notiuine ce înseamnă egoism.

Primii creștini, spunea Faptele Apostolilor 4:32

Atributele unice ale unui stăpan:

- suveranitatea – dreptul de a face ce vrea
- autoritatea – dreptul de a poruci

Aceste calități au fost râvnite de Lucifer (Isaia 14)

Falsii stăpani

- individul ca stăpan (Luca 16:19-21) – pilda bogatului nemilos, sau pilda celui ce l-a rodit țarina
- comunitatea ca stăpan (Faptele Apostolilor 2:44-47; Matei 21:22-46)

Această stăpanire falsă vine după modelul divin.

Dumnezeu a ales un om (Avraam) și a ales un popor (Israel).

Dumnezeu are dreptul de stăpan asupra noastră și a pământului

- Dumnezeu ne-a creat – Geneza 1
- Dumnezeu ne susține – Evrei 1:3; Apocalipsa 4:11;
- Dumnezeu ne-a răscumplat – 1Corinteni 6:20;
- Dumnezeu ne-a sfințit – 1Petru 2:9;

Cum recunoaștem drepturile stăpanului?

- dedicându-ne pe noi înșine
- dând mulțumire
- supunându-ne
- arătând respect
- dând ascultare

Ideea de ispravnic

- să folosească proprietatea așa cum dorește stăpanul
- să dea socoteala de modul cum o administrează

- Dumnezeu l-a așezat pe om în grădina Edenului.
- Dumnezeu a hotărât ca Abel să fie cioban și Cain agricultor.

Isus modelul supreme

- El a venit să slujească nu să l se slujească (Marscu 10:45)
- În momentul rastignirii cere să se facă voia Stăpanului (Luca 22:42)
- El lucrează pentru Stăpan (Ioan 5:36; Ioan9:4; Ioan17:4)

Ce calitati se cer unui ispravnic:

- credinciosie – 1 Corinteni 4:1-2
- integritate – Tit 1:7
- intelepciune- (Iosif fata de fratii lui ; Proverbe8 , 9)

Ce responsabilitati:

- sa urmeze instructiunile (Pavel, !Corinteni 9:16-17, dar de la convertire el respecta instructiunile)
- sa cauti calauzirea (Avraam, Iosif)
- sa faci investitii (Matei 25:14-23)
 - A investi inseamna sa dai putin si sa primești mult. (2Corinteni 9:6 si 8)
 - plan de investitii: °cel dintai
 - cel mai bun
 - a 7-a parte din zi
 - a 10-a parte din venit
- sa dai socoteala (1Corinteni 3:10-15)

Dumnezeu aduce in viața fiecărui creștin experiențele necesare pentru ca acesta să devină persoana dorită de El în urma modelării și formării.

Dumnezeu ne-a încredințat fiecăruia anumite valori dorind ca noi să administrăm aceste valori în timpul acordat de El (viața noastră) astfel ca El să aibă profit și prin noi să-și împlinească deplin scopul divin. El este stăpânul și noi suntem administratorii valorilor încredințate.

Ev. Matei 25:14-30 – pilda talanților și Fil. 2:21 evidențiază faptul că noi primim valorile de la stăpân; trebuie să avem profit; vom da socoteală de modul cum am administrat valorile Lui și vom fi răsplățiți sau pedepsiți după modul cum am lucrat.

Pentru o bună administrație fiecare dintre noi trebuie să ne cunoaștem și să știm cine suntem, acel concept care definește cine suntem ca fii create de Dumnezeu = IDENTITATEA noastră. Identitatea noastră cuprinde (include) tipul nostru de personalitate; darurile spirituale; chemarea noastră; pasiunea; dedicarea; punctele noastre tari și cele slabe.

1. PERSONALITATEA (individualitatea) este un concept care cuprinde întreg sistemul atributelor, structurilor și valorilor de care dispune o persoană.

Dimensiunile personalității sunt :

a. Temperamentul = latura dinamico- energetică a personalității, adică: “Care este tendința mea naturală de a acționa, de a reacționa, de a simți și de a mă relaționa.”

Tipuri de temperament:

- sangvin
- coleric
- melancolic
- flegmatic

b. Competențele = abilități exersate, capacități învățate, dobândite care dau naștere unor rezultate bune fără a consuma multă energie sau timp, adică “La ce mă pricep cel mai bine”.

c. Caracterul = latura relațional valorică a personalității, adică ansamblul însușirilor morale declarate, acceptate și trăite cu consecvență.

2. DARURILE SPIRITUALE sunt înzestrările divine, supranaturale pentru a-mi aduce o contribuție unică la lucrarea lui.

3. CHEMAREA = lucrarea specifică sau domeniul spre care mă simt condos de Dumnezeu.

4. PASIUNEA = acea stare afectivă și intelectuală, deosebit de intensă și stabilă arătată prin intensitatea efectelor sau prin permanența acțiunii lor : unde doresc să mă implic cu ardoare?

5. DEDICAREA SAU DEVOTAMENTUL = atașamentul sincer față de o persoană, de o cauză și hotărârea de a servi în orice împrejurare și fără rezerve.

Experiențele prin care trecem expun neconcordanței între cine suntem înlăuntrul nostru și cine lăsăm să se înțeleagă că suntem în interacțiunile cu ceilalți, adică care este INTEGRITATEA noastră.

Prin armonizarea crescândă între viața noastră lăuntrică și prezența publică dezvoltăm integritatea.

Ev. Ioan 1:19-23 ne arată modul cum trebuie să ne identificăm și să ne prezentăm în concordanță cu planul și scopul lui Dumnezeu față de noi.

Privind acest aspect descoperim cel puțin 3 tendințe greșite ale oamenilor de a-și defini identitatea și integritatea:

1. Cei care se definesc prin propriile lor păreri și după standardul conceput de ei (2Cor. 10:12) mergând la cele două extreme:

a. Cei care au o părere foarte bună despre ei (Samson) sau cei ce se sărută singuri.

b. Cei care au o părere foarte rea despre ei considerând că nu sunt buni la nimic și pentru nimeni sau cei ce se mânâie singuri.

2. Cei care se definesc după părerile altora și tind spre cele 2 extreme:

a. Complexul de superioritate (Absalom) : defensiv, agresiv, depresiv

b. Complexul de inferioritate (Saul) : defensiv, agresiv, depresiv

3. Cei care imită pe alții sau care se grefează pe personalitatea altora, întâlnind și aici două extreme:

a. Care tind spre personalități mari (Isaia, Ozia)

b. Care tind spre personaje josnice (Tamar - fată de moravuri ușoare)

După ce definim identitatea, integritatea putem defini și INTIMITATEA, adică felul cum ne raportăm noi la: Dumnezeu, la noi înșine și mai ales la alții. Ev. Matei 22:37-40 și Gal. 5:14.

Astfel Dumnezeu ne face să devenim pasionați pentru valorile încredințate cu potențialul dat, adică INTENSITATEA evlavioasă a preocupărilor față de problemele, nevoile sau rolurile priorităților, proprietăților încredințate... arătând credincioșie, integritate, responsabilitate, continuitate, știind că într-o zi vom da socoteală de :

- trupul nostru, sufletul și duhul nostru (abilități, daruri, competențe)
- timpul (viața) pus la dispoziție
- posesiuni, valori, bani
- părinți, copii, frați, surori, vecini, colegi, prieteni, colaboratori, dușmani, persoane ocazionale (relații)

Administrarea vietilor noastre.

Noi suntem atat proprietatea lui Dumnezeu, cat si administratorii Lui.

A. Planul lui Dumnezeu

1. vazut din perspectiva vesniciei,
2. vazut de la nasterea noastra
3. vazut din perspectiva chemarii noastre

B. Rolul nostru

1. sa cautam planul lui Dumnezeu
2. sa ne pregatim sa-l urmam
3. sa traим conform planului

A.1. Planul lui Dumnezeu vazut din perspectiva vesniciei

- doreste sa restaureze in om chipul si asemanarea Sa (Coloseni 1:15)
- doreste sa instaureze o familie, cu cel mai mare in familie, Isus (Romani 8:29)
- doreste sa domneasca cu El in vesnicie (Apocalipsa 22:5)
- Omul creat pentru slava Sa (Isaia 43:7)

A.2. Planul lui Dumnezeu vazut de la nastere

- Dumnezeu a avut un anumit plan pentru oameni inainte de a se naste (Avraam, Moise, Samson, Ioan Botezatorul)
- Chiar daca unii nu ajung la cerinta lui Dumnezeu (Hitler, Musolini, Ceausescu) , Dumnezeu doreste ca fiecare fiinta sa fie o binecuvantare (Ezechiel 18:23)
- Nu trebuie sa confundam planul lui Dumnezeu cu ce au facut oamenii cu vietile lor

A.3. Planul lui Dumnezeu vazut din perspectiva chemarii

- Dumnezeu initiaza planul in momentul cand omul raspunde chemarii Lui
- El li cheama pe Moise, Pavel, Ioan Botezatorul
- Suferinta de multe ori face parte din planul Lui. Isus insusi a suferit. (Isaia 53:3 si Evrei 5:8)

B.1. Rolul nostru – sa cautam planul lui Dumnezeu

Sunt multi care se vad neeficienti sau ca nu sunt buni de nimic; sau chiar unii cred ca viata traita a dus la spargerea vasului sau si nu mai pot fi folositi.

Dar Dumnezeu este expert in reparat vase. (Ieremia 18:1-8)

Iacov; Moise; David; Petru; Pavel.

Exemplul lui Pavel (credea ca face bine)

- renunta la planurile tale
- recunoaste domnia lui Hristos (“DOAMNE!”)
- intreaba pe Dumnezeu ce sa faci
- fii gata sa accepti planul Lui
- asculta vocea Lui: Dumnezeu vorbeste!

B.2. Rolul nostru – sa ne pregatim

Moise este pregatit timp de 40 de ani.

Ucenicii 3 ani.

Pavel intreaba pe Timotei pentru pregatire. !Timotei 3:1.

Pentru episcop trebuia pregatire: 1Timotei 3:2-7 (Tit 1:7)

Proverbe 16:1-3

Aceasta pregatire este compusa din:

- Scop
- Prioritati
- Planuri

Scop – este o declaratie a ceea ce iti propui sa realizezi in viata

Prioritati – ordonarea scopurilor in functie de importanta (tirania urgentului)

Planul – stabileste calea sau caile de implinire a scopului.

B.3. Rolul nostru – sa traim conform planului

Trairea implica actiune (munca):

- in Eden omul a trebuit sa munceasca
- unii nu doresc orice munca
- unii doresc sa munceasca numai in locuri anume
- unii doresc lucrari vizibil speciale (1Corinteni 12 : daruri, slujbe, lucrari)

exemple positive: David (1 sam.17:34-35),Rebeca(gen.24:16-19) Iosif...

Dezvoltarea personalitatii noastre :

1. Intelect
2. Vointa
3. Sentimente

1. Intelectul nostru – adica ceea ce ne permite sa gandim, sa intelegem, sa tinam minte, sa ne imaginam.

- Sa-ti hranesti mintea
 - cu ganduri bune din Biblie (Ieremia 29:11; Isaia 55:8-9)
 - lucruri bune (Filipeni 4:8)
 - conversatii profitabile (Efeseni 4:29)
- Sa-ti disciplinezi mintea
 - studiaza lucrurile folositoare (2Timotei 2:15)
 - roaga-te cu mintea ta (1Corinteni 14:15). Biblia arata multe modele de rugaciune.
 - Impartaseste-ti cunostintele cu altii (da si la altii ce ai)
- Fii rational
 - 1Corinteni 14:20
 - Evrei 5:11-14

2. Vointa noastra

Sau personalitatea din care provin dorintele si deciziile noastre.

- **Asculta-L pe Dumnezeu – adica a supune vointa noastra vointei lui Dumnezeu.**
1Samuel 15:22. Neascultarea lui Saul.
Pentru ascultare trebuie vointa.
Mintea noastra + Cuvantul + Duhul Sfânt => vointa => ascultare
- **Fereste-te de orice fel de rau**
1Tesaloniceni 5:22; Romani 7:23;
- **Alege ce este drept**
Dumnezeu l-a creat pe om cu alegere libera. Isaia 1:19-20
- **Fa binele**
Galateni 6:10

3. Sentimentele noastre

O alta fata a personalitatii noastre ce tine de emotii (dragoste, bucurie, ura, manie)

Pentru a ne folosi sentimentele asa cum doreste Dumnezeu; este acela de a ne:

- **Inchina lui Dumnezeu –recunoasterea dragostei lui Dumnezeu fata de noi**

Unii cred ca fata de Dumnezeu nu trebuie sa manifestam sentimente, ci trebuie sa fim sobri. Dar tot noi suntem cei radem tare, zgomotos cand ne bucuram de ceva, sau cei ce plangem la moartea unei finite dragi. (Apocalipsa 7:9-10; Apocalipsa 19: 6-7)

● **Cresterea spirituala**

Asa cum Dumnezeu l-a lasat pe Adam in gradina Edenului sa o lucreze, tot asa ne-a incredintat si noua gradina sentimentelor sa o pazim si sa o lucram. Sa rupem toate buruienile: amaraciuni, patimi, manii si sa lasam sa creasca Rooda Duhului. (Galateni 5:22-23)

Cresterea noastra spirituala tine de maturitatea emotionala.

DRAGOSTEA

- nu este un gand
- nu este o dorinta

este un sentiment.

Dragostea se bucura cu adevarat (bucuria). (1Corinteni 13:4-7; Galateni 5:22-23)

Cresterea noastra ar trebui sa duca la o atitudine ca cea a lui Hristos. Filipeni 2:5

- sa simti o mila pentru flamanzi
- sa simti cu bolnavii
- sa simti cu cei ce plang
- sa simti cu cei ce rad

Ingrijirea trupurilor noastre

1. Cum sa folositi trupul spre slava lui Dumnezeu
2. Cum sa-ti pastrezi o conditie buna
3. Cum sa-L prezinti in mod adecvat in fata altora

A. Sa traiti o viata morala

- Dumnezeu Stapanul tau
- Hristos Domnul tau
- Duhul Sfânt locuieste in trupul tau

1. Sa-ti pui trupul saub control (!Corinteni 9:27a)
2. Sa-ti folosesti trupul pentru slava lui Dumnezeu (1Corinteni 6:20)
 - urechi
 - limba, buze, gura
 - maini
 - picioare

B. Sa-ti mentii sanatatea

1. Regulile unei sanatati bune (Calatoria poporului Istraël)
 - mananca bine
 - fa exercitii fizice
 - odihneste-te bine
 - practica curatenia

2. Asigura-ti protectie (normele legate, PSI, NTSM)
 - acasa
 - pe strada
 - la locul de munca
3. Fereste-te de obiceiuri rele (1Corinteni 6:12)
Care pot deveni: -principii
 -patimi
4. Fereste-te de sentimente daunatoare:
 - mahnirea
 - ura
 - nelinistea

C. Sa prezinti o infatisare buna

1. Patreaza trupul curat – pentru ca este trupul Duhului Sfant
2. Imbraca-te in mod adecvat

Adam si Eva s-au imbracat in sorturi de frunze, dar Dumnezeu nu a fost de accord.

- Distinctia – Deuteronom 22:5
- Simplitatea – 1Petru 3:3
- Modestia - 1Timotei 2:9
- Buna cuviinta – 1Corinteni 11:13

Folosirea bunurilor noastre personale

- timpul
- abilitatile

A. Sa-ti folosesti bine timpul

Este o posesiune foarte importanta care

- nu poate fi inmultit prin cumparare
- nu poate fi vandut

In unele cazuri el poate sa fie relativ

- mai lung la elevi decat la profesor

Notiunea de timp este necesar sa o intelegem deoarece viata noastra este legata de timp.

Cum iti organizezi timpul ??

- timpul pentru Dumnezeu
- timpul pentru altii
- timpul pentru tine

1. Fa-ti un program
2. Fii punctual
3. Foloseste timpul de asteptare

B. Sa-ti investesti abilitatileMat. 25:14-30**3 elemente :**

- omul (stapanul) = Dumnezeu
- Robii = fiinta umana
- talantii = abilitati

4 lectii :

- Dumnezeu da fiecaruia abilitati
- Fiecare persoana este diferita
- Fiecare trebuie sa-si dezvolte abilitatile
- Fiecare va da socoteala

1. Cum ne putem descoperi abilitatile

- roaga-te lui Dumnezeu
- uita-te in jurul tau
- incearca noi activitati

2. Cum ne dezvoltam abilitatile

- prin invatare
- prin practicare
- prin perfectionare
- prin dedicare

Darurile (abilitatile) sunt o inzestrare supranaturala data de Dumnezeu credinciosilor pentru implinirea lucrarii Lui.

1 Cor. 12:4-6 – 3 categorii de daruri :

1. **Darurile harului** (Rom 12:4-8) – de motivatie pentru lucrare, de slujesc ca un impuls launtric fundamental
2. **Daruri de slujire** (Ef. 4:11 si 1 Cor. 12:27-31) – daruri primite pentru a da putere slujirii noastre fata de altii in biserica
3. **Daruri de lucrare** (1 Cor. 12:7-11) – lucrarea Duhului Sfânt in viata credinciosului pentru slujirea altora

Darul motivational (abilitatea)

- ne impulsioneaza sa slujim intr-un anume fel si ne aduce cea mai mare bucurie , satisfactie cand il folosim

Fiecare crestin primeste cel putin un dar (sau numai unul)

- 1 Cor. 7:7 ; 1 Tim. 4:14-15
- 2 Tim. 1:6 ; 1 Petru 4:10

Darurile harului – Rom. 12:4-8

1. **Profetie** – proclamarea adevarului (1 Cor. 14:6-12)
2. **Slujire** – implinirea unor nevoi practici facute din dragoste (Gal. 5:13)
3. **Invatatura** – prezentarea clara a unui adevar (Col. 3:16)
4. **Incurajare** – se stimuleaza credinta (Evr. 3:13)
5. **Darnicia** – incredintiaza altora resurse pentru implinirea lucrarii lui Dumnezeu (2 Cor. 9:6-8)
6. **Conducere** – coordonarea activitatii altora (Evr. 13:17)
7. **Indurare** – se identifica cu cei in necezuri dandu-le mangaierea

Cum descoperi darul

1. **Credinta** (ca ai un dar)
2. **Rugaciune** (ca vrei sa-l folosesti)
3. **Cunoastere** (ca vrei sa stii limitele)
4. **Responsabilitate**
5. **Deschidere** - pentru a imbogati Domnul
6. **Confirmarea**

Banii si posesiunile noastre

- A. Stabilirea unor principii
- B. Administrarea a ceea ce ne da Dumnezeu
- C. Pastrarea unei atitudini corecte

A. Stabilirea principiilor

Problema banilor si posesiunea este foarte incomoda in bisericile noastre si de cele mai multe ori este evitata; considerat de multe ori un subiect **tabu**; nimeni nu vorbeste de parca s-ar sti totul.

Totusi Biblia nu evita acest subiect fiind 2000 de referinte cu acest subiect (bani, avere, posesiuni, bogatie) comparativ cu 500 referinte despre rugaciune sau de credinta.

Din 36 pilde ale Domnului, 16 contin acest subiect. 288 versete din 4 evang. trateaza aceste subiecte (1 din 10 versete)

Solomon spune sa cinstim pe Domnul (Prov. 3:9-10) deci este vorba de relatia cu Dumnezeu de stapanul care ti l-ai ales. Dumnezeu sau Mamona (Mat. 6:24)

Ps. 96:8-9a; Ex. 23:14-15

Dumnezeu nu are nevoie de maruntisul tau sau ceea ce nu iti foloseste, ci El vrea cel mai mai bun (Mai intai Dumnezeu).

Cei care ignora aceste adevaruri se indeparteaza de Dumnezeu

1 Tim 6 : 9-10 ; Col 3:5

Noi trebuie sa luam toata evanghelia

F. A. 20:20 si 27

Dumnezeu tine cont de darurile noastre(te contabilizeaza) si acestea nu vor fi aduce doar in vremuri de prosperitate.

- vaduva saraca (Marcu 12:41-44)

- Numeri 7:10-17

Principii de administrare a banilor și posesiunilor

1. Principii de operare:
 - a. Partea Domnului (zeciuiala);
 - b. Partea sfinților (dărnicia);
 - c. Partea aproapelui (milostenia).
2. Principii de comportament:
 - a. Evită: lăcomia, îngrijorarea și modalitățile necinstite de câștig;
 - b. Cultivă: generozitatea, mulțumirea și munca;
 - c. Învață: mai ferece să dai, trebuie întâi să dai și dacă ai dat așteaptă.

PRINCIPII DE OPERARE

ZECIUIALA: este partea Domnului – metoda lui Dumnezeu de a acoperi nevoile Bisericii (Numeri 18:21 și Deut. 14:22-23, Levetic 27:30).

Zeciuiala este:

- **Obligatorie,**
- **La vedere,**
- **Are procent fix.**

Zeciuiala a fost propovăduită de Isus (Matei 23:23), nu a apărut odată cu Legea. Avraam, care este tatăl tuturor credinșilor, a dat zeciuială.

DĂRNICIA: este partea sfinților, adică ceea ce aducem din ce este al nostru.

- Este o pricină și un prilej de mulțumire către Dumnezeu (2 Cor. 9:12 și 1 Cor 16:1);
- Metodică (întâi pe tine apoi bunurile – 2 Cor. 8:5);
- Se face cu bucurie (2 Cor. 9:7);
- Este personală (fiecare – 2 Cor. 9:7);
- Sistematică (1 Cor 16:1-2);
- După posibilități (1 Cor 16:1-2);
- La vedere (2 Cor 8:24);

DĂRNICIA este:

- **Obligatorie,**
- **La vedere,**
- **După posibilități.**

MILOSTENIA: este partea aproapelui care reprezintă o acțiune biblică de dăruire având la bază compasiunea, mila, înțelegerea.

- Se face în ascuns ca să nu fii văzut de oameni deoarece îți pierzi răsplata sau poți să-l jignești pe sărac (Mat. 6:1-4);
- Se face cu bucurie (Rom 12:8);
- Nu se face numai cu neamurile și prietenii (Luca 6:33-36);

Rezultatele Milosteniei sunt:

- Vei avea parte de milă (Mat. 5:7);
- Strângi comori în cer (Luca 12:33);
- Ești în atenția lui Dumnezeu (Fapte 10:4,31);
- Intri în grația lui Dumnezeu (Mat. 25:34-40);
- Belșug pe pământ (Rom. 11:24-26 și Psalm 112);

MILOSTENIA se face:

- **În ascuns,**
- **Opțional,**
- **După inimă.**

Caminele noastre

1 Tim. 5 :7 - pentru a face buna ispravnicia in Biserica, trebuie sa fii bun ispravnic acasa.

A. Familia crestina

- Trebuie bine administrata pentru ca a intemeiat-o Dumnezeu si trebuie recunoscuta autoritatea Lui de toata familia
- Indatoririle familiei (ce tin de ispravnicia)
 - sa nu va lipsiti unul de altul 1 Cor. 7:3-5
 - sa fie credinciosi unul altuia
 - sa nu va despartiti
 - sa va iubiti unul pe altul
 - dedicati-va unul altuia
 - respectati-va unul pe altul

Sotiile

- Supunere
- Bune gospodine

Sotii

- Dragoste jertfitoare
- Dragoste blanda

Copiii

- Ascultarea -

Parintii

- Invata copiii
 - Disciplineaza copiii
 - Iubeste copiii
1. Ispravnicul este raspunzator inaintea lui Dumnezeu de integritatea caminului sau
 2. Ispravnicul este raspunzator pentru comportarea copiilor sai (1 Sam 2 si 3)
 3. Ispravnicul este raspunzator sa asigure cele necesare familiei sale

B. Casa crestina

1. Un loc pentru prezenta lui Dumnezeu (Zacheu ; Maria)
2. Un adapost pentru oaspeti (Evr. 13:2)
3. O marturie pentru comunitate
 - Casa lui Filip; Acuila si Priscila

A. Biserica noastra

Ca lucrator te intrebi: ce trebuie sa fac ?

1. Invatand ispravnicia Bisericii
 - Dumnezeu este stapanul Evangheliei
 - Noi suntem ispravnici Evang.
 - Trebuie sa o cunoastem
 - Trebuie predicata
2. Folosind darurile spirituale
3. Planificand activitati si obiective

Cum sa imbunatatesti situatia financiara ??

Motivand pentru a darui ??

B. Biserica noastra

La administrarea Bisericii principiile sunt absolute, dar modelele nu sunt absolute.

Putem analiza niste personaje

- Moise (melancolicul), Petru (apostolul sangvinul..)

Adunările au ajuns într-o situație de criză.

Principiile de administrare

1. Confruntarea cu realitatea – nu trebuie sa te faci ca nu sunt probleme
2. Formarea unei perspective corecte – cand sunt probleme, nu te simti amenintat daca primești sfaturi , dar nu orice sfat
3. Stabilirea priorităților – obiectivul predicării nu este abandonat (F.A. 6:4)
4. Delegarea responsabilităților – la persoane calificate
5. Pastrarea unui echilibru între factorul divin si uman – nu lasam totul pe baza lui Dumnezeu, dar nici nu ignoram voia Lui.
6. Abordarea problemei va fi in functie de atitudinile si sentimentele celor implicati
7. Creativitatea si flexibilitatea – nu cu solutii vechi sau de rutina

Alt exemplu**Neemia**

1. Neemia cere ajutor de la Dumnezeu (Cap. 1: 4-11)
2. Neemia stabileste puncte de legatura între el si rege (Cap. 2: 1-10)
3. Neemia a analizat in taina situatia de la Ierusalim si si-a elaborat strategia (Cap. 2: 11-16 si 3: 1-32)
4. Neemia dezvaluie poporului planul incurajandu-i cu factori umani si divini (Cap. 2:17-20)
5. Neemia a supravegheat de aproape lucrarea , rezolvand imediat problema (Cap. 4: 1-12 ; 6:15)

C. Folosirea darurilor spirituale

1. In Biserica Primara nr. Si felurile de daruri spirituale s-au deosebit semnificative de la o Bis. la alta – 1 Cor. 12 ; Rom 12 ; Ef. 4 ; 1 Petru 4:11
2. Pasajele ce vorbesc despre daruri sunt scrise ca sa corecteze folosirea corecta nu sa corecteze sau sa conditioneze
3. Noi ca indivizi vom urmari cresterea si slujirea trupui, cu darurile (pentru altii)
4. Conducatorii au calitati spirituale si daruri - nu daruri si.....
5. Functionarea Bisericii nu depinde numai de daruri , ci de invatatura (hrana) si dragostea si unitatea

1. Marturia crestina
2. Responsabilitatea civica
3. Implicarea sociala

1. Marturia crestina (Mat. 5:13-16)

- viata evlavioasa
- publicitate (2 Cor. 3:2-3)

2. Responsabilitatea civica

- asculta si supunerea fata de autoritatile statului (Rom. 13 : 1-6)
- platind impozit si taxe (Mat 22 : 21)
- exercitand dreptul la vot (Pavel se folosea de dreptul roman)
- roaga-te pentru ei (1 Tim. 2:1-2)

3. Implicarea sociala

- iubindu-ti aproapele
- ajutandu-l (Samariteanca)

TIPURI DE RELATII

A. RELATII OCAZIONALE (Isus și femeia din Samaria)

1. Tratate cu demnitate
2. Prin conversație
3. La vedere (cu știința altora)
4. Cu un scop nobil și bine definit

Pot fi continuate dacă:

- a. Îți dă libertatea deplină de a fi și a rămâne tu însuți (să nu fii influențat de acea persoana)
- b. Dacă conversația dă rezultate este benefică, persoana este cooperantă (să nu vorbești singur sau să forțezi)
- c. Dacă poate fi continuată în deplină siguranță și cu măsuri de protecție fizică, morală, spirituală, sentimentală.

- d. Dacă scopul prinde contur sau tinde spre un alt tip de relație (temporară sau permanentă), Rut și Boaz; Abigail și David.

B. RELAȚII TEMPORARE tratate cu autoritate câștigată de:

- De **CARACTER** care impune:
 1. Sensibilitate emoțională – Iosif în închisoare (Genesa 40:1-8), Iosif față de Maria (Matei 1:19)
 2. Sensibilitate materială – Pescuirea minunată (Luca 5:1-11), femeia din Sinem (2 Împărați 4:8-13).
 3. Sensibilitate socială – Mardoheu (Eстера 2:19-23) și datornicul cu tovarășii (Matei 18:31)
 4. Sensibilitate spirituală – Samuel față de Saul (1 Samuel 15:35 și 16:1)

Desparte-te dacă trebuie, dar: (Avram de Lot – Genesa 13:7-9, Pavel de Marcu – Fapte 15:36-40, Coloseni 4:10, 2Timotei 4:11)

- nu te înstrăina, ci fii gata de a ajuta
- nu te bucura de necazul lui, ci fii gata să deschizi punți de legătură
- nu te uni cu cei ce defăimează, ci mai bine fii flexibil fără să renunți la principii
- De **POZIȚIE** care impune regula:
 - a. Rob, dar nu robit (Daniel sau Belșatar)
 - b. Slugă, dar nu slugarnic (Iosif, slugă lui Potifar)
 - c. Stăpân, dar nu stăpânitor (Filimon față de Onisim)
 - d. Uns, dar nu mânjit (David față de Saul – 1Samuel 24:17 și 1Samuel 26:25, colțul hainei 1Samuel 24:4-6, sulița și ulciorul – 1Samuel 26:9-11)

C. RELAȚII PERMANENTE

1. **CU DOMNUL** = binecuvântarea
 - a. Acceptând voia Lui
 - b. Împlinind poruncile și respectând principiile
 - c. Urmărind sfințirea
 - d. Acceptând curățirea, disciplinarea (toiagul și nuiua Psalmul 23, pedeapsa Evrei 12:7).
2. **CU FAMILIA** = armonia
 - a. Respectând principiile:
 - comunicare
 - mulțumire
 - supunere
 - b. Oferind și acceptând dragostea:
 - inimă curată
 - cuget bun
 - credință neprefăcută
 - c. Împlinirea îndatoririlor:
 - credincioșie
 - dedicare
 - slujire
 - d. Respect și acceptarea:
 - autorității
 - generațiilor (anti, post)
 - deciziilor.